

der dog på den anden side blive tale om forbigående forøgelse af de administrative udgifter i amtskommunerne, hvis amtskommunerne skal medvirke i konkrete færgeinvesteringsprojekter.

Efter lovforslaget vil amtskommunerne fortsat være forpligtet til at yde det samme som staten til trafikstøtteordningen. Den samlede amtskommunale udgift vil efter lovforsaget udgøre 12 mill. kr. årlige, hvilket er en årlig merudgift på 0,3 mill. kr. i forhold til det beløb, som amtskommunerne efter den gældende lov er forpligtet til at yde (beløbene er angivet i 1986 priser). Dette skal ses i sammenhæng med, at amtskommunerne hidtil reelt har ydet større støtte, end de er forpligtet til. Da det statslige støttebeløb foreslås forhøjet, vil der for amtskommunerne reelt blive tale om besparelse.

Investeringer i nye færges. Det er næppe muligt helt nøjagtigt at angive det beløb, som amtskommunerne skal yde til investeringsstøtten, men beløbet må antages i alt at udgøre omkring 23 mill. kr. (1985-niveau), indtil årtusindeskiftet, nemlig $\frac{1}{2}$ af det samlede færgeinvesteringsbehov på ca. 70 mill. kr.

B. Kommunerne

For kommunernes vedkommende er forholdene de samme som for amtskommunerne. Der henvises derfor til under A.

C. Staten

For statens vedkommende må det påregnes, at ølovsadministrationen i Planstyrelsen fortsat vil kræve godt 1 årsværk.

De statslige udgifter til trafikstøtteordningen vil (i 1986-niveau) udgøre 12 mill. kr., som er en årlig merudgift på 0,3 mill. kr. i forhold til det regulerede tilskudsbeløb i 1986 på 11,7 mill. kr. efter den gældende lov.

De statslige udgifter til § 4-støtten vil årligt udgøre 1,5 mill. kr., som er en årlig merudgift på 0,3 mill. kr.

Udgifterne til færgeinvesteringer vil blive de samme som for kommuner og amter, nemlig i alt ca. 23 mill. kr. (1985-niveau) i perioden indtil årtusindeskiftet.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget udvider den gældende lovs § 1 til også at omfatte muligheden for, at miljøministeren kan yde tilskud til færgeinvesteringer.

§ 3 i den gældende lov indeholder bestemmelser om, at amtskommunerne og kommunerne skal yde mindst samme tilskud til færgedriften efter § 1 som staten. Da § 3 opretholdes uændret, og da bestemmelsen henviser til § 1, bevirker forslaget, at amt og kommune skal deltage i investeringer i nye færges til de små øer med samme andel som staten, jf. dog forslaget i nr. 4 om miljøministerens mulighed for at fravige i konkrete tilfælde.

Til nr. 2

Efter den gældende lovs § 2, stk. 1 kan miljøministeren yde 10 mill. kr. i tilskud til færgedriften. Dette beløb er hidtil blevet reguleret efter det forbrugerprisindeks for transport, der udregnes af Danmarks Statistik.

Beløbet er i 1986 11,7 mill. kr.

Det foreslås, at tilskuddet til færgedriften i 1988 kommer til at udgøre 12 mill. kr. (1986-niveau) hvilket udgør en forhøjelse på 300.000 kr. set i forhold til det 1986-niveau, som følger af den gældende lov. Udvidelsen skal muliggøre en bedre dækning af statens andel af driftsunderskuddet således, at princippet om en ligelig tredeling af underskuddet mellem stat, amt og kommune opnås tilnærmelsesvist fuldtud.

Med bestemmelsen om, at uforbrugte tilskudsbeløb kan videreføres til følgende finansår, sigtes der især til muligheden for at videreføre tilskud til færgeinvesteringer. Dette er fundet nødvendigt for konkret at kunne imødekomme behovet for udskiftning af øfærges, som næppe vil opstå i en rytme, der er afstemt med de enkelte finansår med de heri indeholdte muligheder for støtte.

Til nr. 3

Forslaget til ændring af § 2, stk. 2 skal ses som et led i regeringens generelle afskaffelse af eksisterende automatiske reguleringsordninger, der indgår i videreførelsen af den inflationsdæmpende politik.

I overensstemmelse hermed foreslås den gældende automatiske pristalsregulering af det samlede årlige statstilskud til færgedrift i lovens § 2, stk. 2, ophævet og erstattet af én årlig regulering, der fastsættes på de årlige bevillingslove for det pågældende år.

Til nr. 4

Den foreslåede tilføjelse til § 3, stk. 1 og stk. 2 skal gøre det muligt for miljøministeren i konkrete tilfælde at fravige hovedreglen i § 3 om, at de amtskommuner og kommuner, hvori øerne er beliggende, årligt skal yde mindst samme tilskud som